

грѣшката ѣдинъ на другиго, сирѣчь, Адамъ говорилъ, какъ жената го склонила на това. И ѿвѣта на противъ рѣкла, какъ замѣта ѿ преластила. Но Творецатъ не былъ доволень сасъ такавзи тѣхенъ ѿвѣтъ, и ги испадилъ и двамата изъ Раатъ. И това ѿѿши не было доволно: а ми ѿбавилъ секимъ Особенъ неговото наказаніе. Защо Богъ така рѣкалъ ѿвѣта: ты ще да родишъ чада въ болести, и ще си подклонѣна подъ волатъ на мажатъ, и той ца ти бади господарь. И на Адама рѣкалъ междъ другити: въ потѣтъ на лицето си да идѣшъ твоѣтъ хлѣвъ, дръвса забарнишъ въ землѣта, дѣто ѿ нея си излѣзалъ, защо землѣта си и пакъ въ землѣта ще да идѣшь. Най сѣтнѣ Богъ рѣкалъ на замѣта тѣзи подирьнити рѣчки: сѣмѣто на жената ца стрѣши главатъ ти. И вмѣстѣ сѣмѣто на жената други ни мѣжи да са разумѣи, Освень Исусъ Христосъ, дѣто той послѣ исполненіето на времената щѣлъ да са порѣди ѿ женѣ. Напokonъ Богъ имъ направилъ по една кожа на дрѣха, ѿблѣкалъ ги сасъ нея, и сасъ такавъ образъ като ги ѿпѣстилъ насилалъ ги да ѿидатъ далече ѿ Раатъ.

с. ГІ.
с. КГ.

Быт.
гл. Г.
с. 51.

с. 31.
с. 41.

Быт.
гл. Г.
с. 61.

КзГал.
гл. А.
с. А.

Быт.
гл. Г.
с. Ка.